

عنوان مقاله:

بررسی تزئینات کاشی کاری در مقابر دوره ی صفوی مازندران نمونه موردی: مقبره مشهد میر بزرگ آمل

محل انتشار:

کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی معاصر خاورمیانه (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سحر فلاح تبار شیاده - دانشجو کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل مازندران ایران

خلاصه مقاله:

توجه به معنا از ارکان اصلی معماری اسلامی است. تزئینات در این نوع بناها از اهمیت ویژه ای برخوردارند که در دوره های مختلف و با توجه به تحولات اجتماعی و فرهنگی، خود را به صورت های گوناگون و هماهنگ با بنا آشکار می سازند. هنرهای سنتی نظیر گچ بری، کاشی کاری-آجرکاری در معماری ایرانی خصوصاً در مقابر جایگاه ویژه ای دارند. در این زمینه، چگونگی و تحول رنگ ها و نقوش کاشی های مقابر در دوره ی صفوی مورد بررسی قرار می گیرد. برای بررسی و تحلیل این نقوش از مقبره ی مشهد میربزرگ آمل استفاده می شود. مقبره میر بزرگ یکی از بناهای تاریخی مهم و بزرگ مازندران به شمار می رود. این بقعه ویژگی های معماری، تزئینات کاشی کاری، نمای داخلی و خارجی به خصوص سر در ورودی اهمیت زیادی دارد. از سویی از زمان پیدایش اسلام در ایران شاهد دگرگونی گسترده در شکل، محتوا و محل اجرای آن ها می توان بود. در این مقاله سعی شده است به بررسی تزئینات کاشی کاری مقبره در دوره ی صفوی پرداخته شود که در این میان اساس و چرایی این نوع تزئینات بررسی میشود. این مقاله بر اساس روش تحقیق توصیفی-تحلیلی به انجام رسیده و در تجزیه تحلیل اطلاعات از روش تطبیقی استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

تزئینات، مقابر، کاشی کاری، دوره صفوی، مازندران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505782>

